

ZARZĄDZENIE NR 825/2008
PREZYDENTA MIASTA KRAKOWA
Z DNIA 28 kwietnia 2008 r.

w sprawie przyjęcia i przekazania pod obrady Rady Miasta Krakowa projektu uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie przyznania Srebrnego Medalu „Cracoviae Merenti” Chorągwi Krakowskiej Związku Harcerstwa Polskiego oraz Okręgowi Małopolskiemu Związku Harcerstwa Rzeczypospolitej.

Na podstawie art. 30 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z późn. zm.) zarządza się, co następuje:

§ 1

Postanawia się przyjąć i przekazać pod obrady Rady Miasta Krakowa projekt uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie przyznania Srebrnego Medalu „Cracoviae Merenti” Chorągwi Krakowskiej Związku Harcerstwa Polskiego oraz Okręgowi Małopolskiemu Związku Harcerstwa Rzeczypospolitej.

§ 2

Wykonanie zarządzenia powierza się Sekretarzowi Miasta.

§ 3

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Prezydent Miasta Krakowa
/-/

druk nr

projekt Prezydenta Miasta Krakowa
UCHWAŁA NR
Rady Miasta Krakowa
z dnia

w sprawie przyznania Srebrnego Medalu „Cracoviae Merenti” Chorągwi Krakowskiej Związku Harcerstwa Polskiego oraz Okręgowi Małopolskiemu Związku Harcerstwa Rzeczypospolitej.

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm./ w związku z § 6 uchwały Nr LIV/370/92 Rady Miasta Krakowa z dnia 12 czerwca 1992 r. w sprawie ustanowienia Medalu Cracoviae Merenti zmienionej uchwałami Rady Miasta Krakowa: Nr LXXX/512/93 z dnia 2 kwietnia 1993 r., Nr LXXXIV/795/97 z dnia 4 czerwca 1997 r., Nr CIII/954/98 z dnia 7 stycznia 1998 r., Nr XIX/143/99 z dnia 12 maja 1999 r. oraz CXVII/1233/06 z dnia 27 września 2006 r. – Rada Miasta Krakowa uchwała, co następuje:

§ 1

W uznaniu szczególnych zasług dla Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa przyznaje się Chorągwi Krakowskiej Związku Harcerstwa Polskiego oraz Okręgowi Małopolskiemu Związku Harcerstwa Rzeczypospolitej Srebrny Medal „Cracoviae Merenti” oznaczony numerem dwudziestym.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Krakowa.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

W historii harcerstwa, która towarzyszy najnowszej historii Polski, ważne miejsce zajmuje Kraków. To w Krakowie zrodziły się inicjatywy, które odcisnęły piętno na wychowaniu harcerskim w całej Polsce.

Pierwsze patrole skautowe na ziemiach polskich powstały latem 1910 roku, kiedy to w 500. rocznicę bitwy grunwaldzkiej, właśnie z Krakowa, wyszło pierwsze wezwanie do tworzenia skautingu. „Przegląd Sokoli” napisał wówczas: „My, rok wszelkich rocznic uczcijmy czynem, przystępując do zorganizowania młodzieży (...) musimy zaraz z początkiem nauki stworzyć dla niej organizację na swojskich motywach opartą, wzorując się przy tym na organizacjach angielskich „Boys Brigade” i „Boy Scouts”.

Jednak za organizacyjny początek istnienia skautingu na ziemiach polskich uznaje się dzień 22 maja 1911 roku, kiedy to Andrzej Małkowski wydał pierwszy rozkaz powołujący lwowskie drużyny skautowe. W tym samym czasie powstały drużyny w Krakowie. Ruch harcerski połączył w sobie różnorodne kierunki pracy z młodzieżą: etyczny („Eleusis”, Związek Nadziei), wychowania fizycznego (PTG „Sokół”) i przygotowania do walki o niepodległość („Zarzewie”).

Polskie harcerstwo, wzorowane na angielskim skautingu, było wzbogacane o silny nurt etyczny - moralny oraz głębokie zaangażowanie w sprawę niepodległości. Był to początek niezwykle systemu wychowawczego, który wyrażał się w idei służby Bogu, Polsce i bliźniemu. Tym ideałom harcerstwo było zawsze wierne, zarówno w okresie sowieckiej i niemieckiej okupacji w „Szarych Szeregach” i „Hufcach Polskich”, a także po 1944 roku, wbrew władzom „nowego” ZHP.

Lata stalinizmu, późniejszych rządów komunistycznych i systemu totalitarnego sprawiły, że od roku 1956 w ZHP ukształtowały się dwa nurty ruchu harcerskiego. W jednym budowano system wychowania socjalistycznego, ateistycznego, opartego na Harcerskiej Służbie Polsce Socjalistycznej, a w drugim harcerze składali Przyrzeczenie Harcerskie o treści sprzed 1939 roku, trwał system zastępowy oraz stopnie harcerskie aż do Harcerza Rzeczypospolitej. Kulturowano tradycje narodowe.

Od zarania ruch harcerski związany był z walką o odzyskanie lub utrzymanie niepodległości. W latach 1914-1921 w Legionach, w powstaniach, w walkach o Lwów i w wojnie z bolszewikami, w latach 1939-1945, u boku Armii Krajowej, w strukturach Państwa Podziemnego, w walkach o Lwów i Grodno, a także w Powstaniu Warszawskim.

W latach 40-tych i następnych harcerstwo uczestniczyło w oporze przeciw sowieckiej okupacji i władzy komunistów, zarówno w strukturach oficjalnie działającego ZHP, jak i w tzw. „Drugiej konspiracji”, czy w ZHP poza granicami Polski, w służbie Rzeczypospolitej na Obczyźnie. I wreszcie latach 80-tych, u boku „Solidarności”, brało udział w budowie struktur niezależnego społeczeństwa.

Kraków dla kolejnych harcerskich pokoleń jest miejscem bardzo ważnym. To tutaj powstał ośrodek, w którym idea i metoda harcerska znalazły bardzo dobre warunki rozwoju. To w Krakowie nadal istnieje wiele drużyn, które zachowały blisko stuletnią ciągłość działania.